

at varetage vor Smørefsports Interesser, saa drejer det sig om saa store Interesser, at vi her i Landet absolut bør gaa i Spidsen for Margarine-lovgivningen for at gøre vort Smørs Stilling paa det udenlandsk Marked saa sikker som muligt. Jeg ved for øvrigt heller ikke noget andet Land, der er gaaet forud for os, naar vi ikke regne Canada og New-York med, og naar vi ikke medregne Forbud mod Fabrikation og Forhandling — „det rene Land“, som det kaldtes hos os; ellers ere vi vist i Spidsen. Vore Love af 1888 og 1891 have vist været Mønstre for mange andre Landes Margarine-lovgivning, og de specielle Inspektører, vi have indført til at varetage Lovens Overholdelse og gennemføre den, have vist været paa deres Post, saaledes at vi med Stoltshed kunne sige, at vort Smør er absolut frit for Forkælfning. — Jeg kan heller ikke sige andet, end at dette Forslag paa dette Omraade absolut er et Fremskridt. Der foreslaas jo i det forfællelige Forandringer i den nu gældende Lov, og disse Forandringer mener jeg i det hele taget ere Fremskridt, som ville være til Gavn for vor Smørefsport og sikre vort Smørs Stilling over for Udlandet. Jeg kan nævne de af disse Forandringer, som jeg mener ere gavnlige. Der er for det første disse mere sikre Farvebestemmelser, for det andet en Bestemmelse om Smørfedtindholdet i Margarine. Vi have i den nugældende Lovgivning den Bestemmelse, at man maa have 50 pCt. Smørfedt i Margarine. Det forandres nu til 12 pCt., og Grunden angives i Bemærkningerne til Lovforslaget at være den, at i de 3 sidste Aar har kun 3 pCt. af den Margarine, der produceres og forhandles her i Landet, indeholdt 10 pCt. Smørfedt. Der er altsaa ikke af Hensyn til Fabrikationen nogen Grund til at holde paa de 50 pCt. Og i alle andre Lande er man ogsaa gaaet den Vej at nedsætte Smørfedtindholdet i Margarine. Kun et enkelt Sted, i Kanton Bern i Svejts, er man gaaet den Vej at bestemme, at der skal være 20 pCt. Man kan sige, at qua Landmand skulde man ønske 70 pCt. Smørfedt i Margarine for derved at opnå bedre Priser paa Smørret; men jeg tror dog, at Regeringen har valgt den rette Vej, at stille Smør og Margarine saa meget som muligt ved at sætte Smørfedtindholdet ned.

En anden Bestemmelse, som jeg tror har ikke ringe Bægt, er, at det i § 10 er forbudt at konservere Smør og Margarine med andet end Kogsalt. Det er sikkert nok, at vi her i Landet ikke bruge andre Konserveringsmidler og heller ikke behøve andre;

thi vor Fabrikationsmaade gør, at vort Smør kan blive tilstrækkeligt holdbart paa den Maade; men Australien har begyndt at gøre sit Smør holdbart ved kemiske Tilføjninger, som ganske vist ogsaa kunne gøre det mere holdbart, men som tillige gøre det mindre sundt. Uagtet vi ikke have begyndt paa dette her, er det vist fuldstændig rigtigt over for Kunderne i Udlandet at sige fast, at det er en Vej, vi ikke ville ind paa, men at vi ville holde alle andre Bestanddele uden for vort Smør.

Disse Bestemmelser tror jeg altsaa ere absolut Forbedringer af Loven. Jeg skal endnu kun nævne en Ting, som jeg vil lægge det eventuelle Udvalg paa Sinde, og som maaske kunde være endnu en Forbedring med Hensyn til vor Smørefsport. Det angaar Bestemmelsen i § 6, at Indenrigsministeren kan, saafremt han finder det nødvendigt, forbyde Udførselen af Margarine. Jeg tror ikke, at den højterede Minister egentlig har en særlig Øyst til at have en saadan Bemyndigelse i en Lov, og jeg tror heller ikke, der er nogen særlig Grund til, at den er der. Vi udføre jo nemlig saa godt som ingen Margarine. Jeg tror, vi udføre af Margarine og Palmatine, og hvad disse Stoffer nu hedde, 150,000 Pbd. om Aaret, altsaa saa godt som ingenting. Vi skade altsaa egentlig ikke nogen ved at give et Udførselsforbud, og jeg tror alligevel, at et saadant Udførselsforbud spiller en vis Rolle over for Køberne af vort Smør i England. Det vil i alt Fald endhyderligere sige vor Position fast, og da det ikke skader nogen herhjemme, ved jeg ikke, hvorfor vi ikke lige saa godt kunne gaa til et Udførselsforbud som til at give Indenrigsministeren en Bemyndigelse som den, der gives ham i § 6. Det er kun denne Henstilling, jeg vil gøre til det eventuelle Udvalg. Ellers finder jeg, at over for vor Smørefsport er dette Forslag et stort Fremskridt fra den nuværende Lovgivning.

Der er dog et Punkt endnu, som jeg vil berøre, det er Spørgsmaalet om Margarineost. Det findes jo ogsaa omtalt her i Lovforslagets § 9. Man er vel nærmest kommen ind paa at behandle Margarineost, fordi man troede, at man her i Landet i større Maalestof kunde komme ind paa Fabrikation af Margarineost, som kunde være til Gavn for Landbruget og et godt Næringsmiddel. Det har imidlertid vist sig, at vi slet ikke ere inde paa denne Fabrikation, at der saa at sige slet ikke fabrikeres Margarineost her i Landet. Man er begyndt paa det nede ved Hamborg, hvor en af de store Margarinefabrikanter har en Fabrik, hvor han laver